

udtalte det ærede Medlem sig. Jeg vil gerne raade det ærede Medlem til, naar han fremsætter saadanne Paastande, ikke at nøjes med at høre af andre, men selv at undersøge, om der virkelig ogsaa er noget derom. Jeg har selv arbejdet paa en Maskinfabrik i 21 Aar, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der overhovedet aldrig var Tale om noget saadant systematisk Driveri, saa jeg tror ikke paa disse Historier. Jeg har ogsaa hørt dem fremsætte af andre, men har aldrig hørt nogen kunne sige, hvor eller paa hvad Maade dette systematiske Driveri gik for sig.

Jeg skal dog sige, at hvis det virkelig ogsaa skulde finde Sted — hvad jeg ikke tror — er jeg ikke saa sikker paa, om det ikke er Arbejdsgivernes Skyld; thi hvorledes ere Forholdene? Naar en Arbejder kommer til at arbejde paa en eller anden Fabrik, fastsættes der i Almindelighed ved Overenskomst en eller anden Betaling for et Arbejde. Efterhaanden erhverver imidlertid vedkommende Arbejder sig større og større Færdighed i Udførelsen af dette Arbejde, og man havde da Grund til at tro, at naar Arbejderen har erhvervet sig større Færdighed, er han ogsaa berettiget til selv at faa i alt Fald en Del af det Udbytte, der er forbundet med denne større Færdighed, men det er ikke Tilfældet. Saa snart Arbejderen har naaet en større Færdighed i at kunne udføre et vist Arbejde, hvad sker saa? Saa trækker man af Arbejdslønnen og bliver ved at trække af, indtil Arbejderen skal anstrenge sig til det yderste for overhovedet at kunne fortjene saa meget, at han kan ernære sin Familie. Saaledes er Forholdet, det kan det ærede Medlem være aldeles overbevist om. Jeg kan nævne et Eksempel fra den Tid, da jeg var Formand for en Afdeling af „Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund“. Der var da en stor Fabrik, hvor Arbejdsprisen i Løbet af 11 Aar gik ned med 70 pCt. under, hvad den havde været i Begyndelsen, ene og alene fordi Arbejderne havde faaet langst større Færdighed i at udføre Arbejdet. Med andre Ord, Fabrikken puttede altsaa hele den Profit, som rettelig burde være Arbejdernes, i sin Lomme.

Saaledes er Forholdet paa det Punkt, hvis det er saaledes, som det ærede Medlem siger, at der laves den Slags Kunster — hvad jeg, som sagt, ikke tror — og saaledes kan noget lignende være Tilfældet ogsaa paa andre Punkter, som ere blevne fremdragne. Det var blot de Par Bemærkninger, jeg ønskede at gøre om den

foreliggende Sag, da jeg ikke syntes, jeg kunde lade det staa uimodsagt, hvad der paa den Maade fremkom fra det ærede Medlems Side. Jeg haaber, at det ærede Medlem, naar han næste Gang skal skole-mestrere Arbejderne, ikke vil nøjes med at fortælle her, hvad han har hørt, men at han ogsaa vil undersøge i Forvejen, om det er rigtigt, hvad han fortæller.

Lyngsie: Den højtærede Indenrigsminister anstillede i Forgaars nogle Betragtninger over, hvilke Summer Fagforeningerne gennem deres Kontingenter raadede over, og om hvorvidt der gennem disse Summer kunde siges at være Lejlighed for dem til at yde mere til arbejdsløses Understøttelse, end de have gjort. Ved disse Betragtninger kom den højtærede Indenrigsminister til at nævne den Organisation, jeg har den Ære at være Formand for, og Ministeren sagde saa, at det ved tidligere Lejlighed her i Tinget var oplyst, at denne Organisation paa et nærmere betegnet Tidspunkt for et Tidsrum af 14 Maaneder havde haft en samlet Indtægt af omtrent 1,024,000 Kr. Den højtærede Minister kom derefter til det Resultat, at for saa vidt hele denne Indtægt stammede fra Ydelser fra Medlemmerne selv, betød det, at de havde betalt et Kontingent af 35 Kr. pr. Medlem, og deraf udledede den ærede Minister, at saa maatte det siges, at denne Organisation, naar den desuagtet ikke ydede Understøttelse til arbejdsløse, ikke var naaet op til Højden af, hvad den i Virkeligheden kunde magte. Jeg vil hertil sige, at det er en ganske gal Slutning, den højtærede Minister her er kommen til; thi denne Organisation har ikke et Kontingent af 35 Kr. om Aaret pr. Medlem — langt fra —, den har tværtimod det mindste Kontingent, der høves i nogen Fagforening her i Landet, idet Kontingentet kun andrager — eller den Gang kun androg — 2 Kr. 70 Ø. om Aaret. Der var saa ganske vist Ekstra-kontingenter i Anledning af Konflikter, og paa den Maade kunde der paalægges Medlemmerne større Ydelser, men disse vare dog saare langt fra at naa op til 35 Kr. om Aaret. For at undgaa Misforstaaelse skal jeg samtidig oplyse, at naar Organisationen paa det nævnte Tidsrum havde en saa stor Indtægt, var Grunden den, at det var i Lockoutaaret, i hvilket denne Organisation i særlig høj Grad blev ramt af Lockouten, idet 7000 af dens Medlemmer vare udelukkede, vare gjorde arbejdsløse af Arbejdsgiverne, og den var som saadan